

Sygn. akt I C 556/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2018r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa K. T.,

przeciwko (...) S.A.V. (...) z siedzibą w W.,

o zapłatę,

I zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki K. T. kwotę 11.000 zł (jedenastacie tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27.05.2016 roku do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.567 zł (cztery tysiące pięćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

III nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 892,48 zł (osiemset dziewięćdziesiąt dwa złote 48/100) tytułem tymczasowo poniesionych wydatków.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 556/17

UZASADNIENIE

Powódka: K. T. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. kwoty 11.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 maja 2016 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia auto casco pojazdu N. (...) nr rej. (...), zaś w okresie jej trwania pojazd ten uległ uszkodzeniu. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego uznał swoją odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie co do zasady i wypłacił powódce odszkodowanie w wysokości 12.175,81 zł. Pozwany, przy obliczaniu należnego odszkodowania, zakwalifikował szkodę w pojeździe powódki jako szkodę częściową. Powódka stoi na stanowisku, że pozwany zaniżył wysokość należnego jej odszkodowania. Zgodnie bowiem z wykonaną na zlecenie powódki przez niezależnego rzeczoznawcę opinią pozwany zaniżył stawki za roboczogodzinę prac naprawczych i niezasadnie przyjął w kalkulacji ceny części zamiennych, podczas gdy dla pojazdu powódki na rynku nie występują zamienniki. W związku z tym powódka dochodzi w niniejszym postępowaniu kwoty 11.000 zł stanowiącej część różnicy między należną sumą odszkodowania ustaloną na podstawie prywatnej kalkulacji, a kwotą dotychczas wypłaconego odszkodowania. (k. 2-4)

Pozwany: (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu potwierdził, że w dacie powstania szkody obejmował pojazd powódki ochroną ubezpieczeniową i uznał swoją odpowiedzialność za szkodę w nim powstałą co do zasady i w związku z tym wypłacił na rzecz powódki kwotę 12.175,81 zł tytułem odszkodowania. Na etapie postępowania likwidacyjnego pozwany w oparciu o § 14 ust. 10 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia auto casco uznał zaistniałą szkodę w pojeździe jako częściową oraz ustalił wysokość odszkodowania w oparciu o system kosztorysowania. Nie zgadza się z powódką co do tego, ażeby szkodę w pojeździe rozliczyć w wariantcie serwisowym z zastosowaniem stawek za roboczogodzinę stosowanych w autoryzowanych warsztatach oraz przy zastosowaniu cen części wyłącznie oryginalnych podczas gdy powódka nie przedstawia rachunków dokumentujących naprawę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka była współwłaścicielem pojazdu marki N. o nr rej., NO (...) rok. prod. 2012 i korzystała z pojazdu w ramach umowy leasingu zawartej z (...) S.A. Pojazd powódki posiadał ślady wcześniejszych napraw w rejonie strony lewej pojazdu. W dniu 26 kwietnia 2016 r. miała miejsce kolizja drogowa w następstwie której pojazd powódki uległ uszkodzeniom. W tym okresie powódkę z pozwanym łączyła umowa ubezpieczenia tegoż pojazdu – autocasco ze zniesionym udziałem własnym.

(bezsporne)

Powódka nie naprawiła pojazdu po wystąpieniu szkody.

(dowód: przesłuchanie powódki – k. 58)

Według § 14 pkt. 3 OWU AC obowiązujących w stosunkach między stronami, przez szkodę całkowitą uznaje się uszkodzenie pojazdu w stopniu przekraczającym koszty naprawy brutto (z VAT) uszkodzonego pojazdu w wysokości 70% wartości rynkowej pojazdu w dniu powstania szkody, ustalone z zastosowaniem wyceny kosztów naprawy, która obejmuje:

1) koszt robocizny ustalony w oparciu o:

a) technologiczne czasy napraw określone przez producenta pojazdu i ujęte w systemie (...) lub (...),

b) średnią stawkę za I roboczogodzinę naprawy ze stawek stosowanych, przez wykonawców napraw z miejsca użytkowania pojazdu;

2) maksymalny koszt części zamiennych w wysokości cen określonych w systemie (...) lub (...).

W przypadku powstania szkody całkowitej (...) ustala odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu pomniejszonej o wartość pozostałości. W wypadku szkody częściowej, (...) uwzględnia koszty technologicznie koniecznej naprawy, dokonanej wyłącznie w zakresie pozostającym w związku przyczynom ze zgłoszonym zdarzeniem, za które (...) ponosi odpowiedzialność, które muszą być udokumentowane imiennymi fakturami (rachunkami) (§ 14 pkt. 7 OWU).

Zgodnie z § 14 pkt. 10 OWU, jeżeli naprawa pojazdu nie została udokumentowana imiennymi fakturami (rachunkami), (...) dokonuje wyceny naprawy pojazdu według systemu (...) lub (...), z uwzględnieniem:

1) cen części zamiennych i technologicznych czasów napraw określonych w systemie (...) lub (...) z uwzględnieniem odpowiedników części producenta pojazdu;

2) średniej stawki za I roboczogodzinę naprawy ze stawek stosowanych przez wykonawców napraw z miejsca użytkowania pojazdu;

3) oświadczenia Ubezpieczającego o zakupie części używanych, jednak do kwot nie wyższych niż podane w systemie (...) lub (...);

4) dla pojazdów nie ujętych w systemie (...) lub (...) wyceny wykonuje się porównawczo na bazie dostępnego w systemie (...) lub (...) pojazdu o zbliżonych parametrach techniczno - eksploatacyjnych do parametrów ubezpieczonego pojazdu.

Jeżeli umowa została zawarta zgodnie z postanowieniem § 6 ust. 5, (...) dokonuje wyceny naprawy pojazdu według systemu (...) lub (...) z zastosowaniem cen części alternatywnych i stawek za I roboczogodzinę stosowanych przez warsztaty partnerskie (§ 14 pkt. 11). Jeżeli umowa została zawarta zgodnie z postanowieniem § 6 ust. 5, w przypadku, gdy podczas naprawy pojazdu części alternatywne okażą się niedostępne, do naprawy zostaną użyte części oryginalne (§ 14 pkt. 11 OWU).

Zgodnie z § 14 pkt. 15 OWU, jeżeli wiek ubezpieczonego pojazdu w dniu zawarcia umowy nie przekraczał 4 lat, odszkodowanie wypłacane jest bez uwzględnienia stopnia zużycia części, o którym mowa w ust. 14 z zastrzeżeniem postanowienia ust. 18.

(dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczenia Autocasco k. 10-19, 37-41)

Wartość pojazdu N. (...) na dzień powstania szkody wynosiła ok. 75.800 zł brutto, zaś wartość tego pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 33.300 zł brutto. Całkowity koszt naprawy pojazdu z uwzględnieniem stawki roboczogodziny ustalonej na poziomie średnim w regionie, właściwym dla warsztatów spoza sieci (...) i z zastosowaniem wyłącznie cen części oryginalnych z sieci producenta wyniosłby 49.552,36 zł netto (60.949,40 zł brutto). Koszty naprawy pojazdu powódki przekraczają 70 % wartości rynkowej pojazdu a tym samym szkoda była szkodą całkowitą. Wysokość tej szkody wynosiła 42.500 zł.

(dowód: opinia biegłego J. B. k. 74-94, opinia uzupełniająca – k. 113-116)

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił powódce odszkodowanie w wysokości 12.175,81 zł.

(bezsporne, akta szkody – k. 49, kosztorys pozwanego – k. 20-24)

W dniu 14 listopada 2016r. powódka nabyła od leasingodawcy – (...) S.A. we W. wierzytelność przysługującą mu w stosunku do pozwanego z tytułu zaistniałej szkody.

(bezsporne; por. umowa cesji – k. 30)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego żądanie powódki zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, których prawdziwość nie była kwestionowana. W celu zasięgnięcia wiadomości specjalnych Sąd dopuścił również dowód z opinii biegłego sądowego J. B. z zakresu mechaniki pojazdów na okoliczność ustalenia wartości pojazdu N. w stanie sprzed szkody oraz ustalenia wartości pozostałości pojazdu po zaistniałej szkodzie, jak też wysokości kosztów naprawy owego pojazdu przy uwzględnieniu łączących strony OWU AC.

W niniejszej sprawie bezspornym był zakres uszkodzeń pojazdu powódki oraz objęcie powódki ochroną ubezpieczeniową przez pozwanego w dacie powstania szkody. Bezspornym był również fakt wypłaty powódce kwoty 12.175,81 zł.

Sąd pominął zastrzeżenia pozwanego dotyczące opinii biegłego zawarte w piśmie procesowym z dnia 12 stycznia 2018r. uznając je za spóźnione. Niezależnie jednak od powyższego, pozostałe zastrzeżenia kierowane przez pozwanego pod adresem biegłego i sporządzonej przez niego opinii dotyczyły „samowolnych” wyliczeń biegłego i dokonywanie uznania zasadności niektórych postanowień umowy. W ocenie Sądu opinia biegłego została sporządzona z wysokim stopniem profesjonalizmu, a zawarta w niej argumentacja w pełni pokrywa się ze stanowiskiem Sądu. Skonstruowana przez pozwanego umowa AC i jej ogólne warunki nie może zakładać realizacji umowy w sposób uniemożliwiający osiągnięcia jej celu, tj. uzyskania odszkodowania umożliwiającego przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Gdyby umowa zakładała jedynie udział ubezpieczyciela w restytucji, umowa nie powinna być kwalifikowana jako umowa ubezpieczenia. Skoro pozwany stosuje założenia, umożliwiające mu maksymalną redukcję własnego zobowiązania, winien liczyć się z tym, że w wypadku powstania sporu na drodze sądowej, Sąd władny będzie dokonać interpretacji postanowień umowy w ramach chociażby art. 56 § 1 k.c., zgodnie z którym w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Skoro umowa ubezpieczenia AC ma umożliwić ubezpieczonemu naprawę uszkodzonego pojazdu, to jest to jej jedyny cel, którego postanowienia w przedmiocie metody wyliczenia wysokości odszkodowania nie powinny niweczyć. W konsekwencji zarzucanie biegłemu, że dokonane przez niego wyliczenia w oparciu o konkretne postanowienia OWU AC są swobodne, nie znajduje uzasadnienia.

Zgodnie z art. 805 §1 kc, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 kc).

Strony łączyła umowa ubezpieczenia, do której zastosowanie miały zapisy Ogólnych Warunków Ubezpieczenia. Biegły, zgodnie z zakreśloną tezą dowodową wyliczył koszt naprawy pojazdu powódki metodą zarówno szkody całkowitej (42,500 zł), jak i częściowej (49.552,36 zł netto / 60.949,40 zł brutto). Ponieważ w świetle tej opinii koszt naprawy pojazdu powódki przekracza 70% wartości rynkowej pojazdu według stanu sprzed szkody, zasadnym przyjęcie, że szkoda winna być rozliczona jako szkoda całkowita. Nie mniej jednak wskazać należy, że przy uwzględnieniu dotychczas wypłaconej kwoty 12.175,81 zł, żądanie powódki zasadzenia dalszej kwoty 11.000 zł byłoby zasadne przy przyjęciu zarówno jednego jak i drugiego wariantu.

W konsekwencji na podstawie ww. przepisów, treści zawartej między stronami umowy oraz art. 321 § 1 kpc należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki całą żądaną przez nią kwotę tj. 11.000 zł. (pkt I wyroku)

Na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 kc, art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) należało zasądzić odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty od dnia 27 maja 2016 r. do dnia zapłaty. Pozwany bowiem nie kwestionował faktu, że przed tym dniem upłynął okres 30 dni na likwidację szkody liczony od dnia jej zgłoszenia.

W pkt II wyroku w oparciu o art. 98 kpc, jako że powódka wygrała sprawę w całości, należało zasądzić od pozwanego na jej rzecz zwrot całości poniesionych przez nią kosztów procesu. Koszty te wyniosły 4.567 zł, na co składały się opłata sądowa od pozwu w kwocie 550 zł, wynagrodzenie pełnomocnika profesjonalnego w kwocie 3600 zł, opłata skarbową 17 zł, a także uiszczona w kwocie 400 zł zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego.

W pkt III wyroku rozstrzygnięto o kosztów sądowych w oparciu o art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c., nakazując ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 892,48 zł (k. 100 i k. 122) tytułem tymczasowo poniesionych wydatków, związanych z zapłatą wynagrodzenia biegłego w zakresie, w jakim uiszczona przez strony zaliczki okazały się niewystarczające.

/-/ SSR Piotr Żywicki